

flygtningene hjælp efter bistandsloven, og udgifterne hertil dækkes af staten. Der er dog fastsat særlige regler om flygtningefamiliers overgang til kommunen i tilfælde, hvor der opnås familiesammenføring; familien overgår samlet til kommunen.

Statens udbetalinger til kommuner og amtskommuner i henhold til § 134 a, stk. 2-8, finder sted på en af finansministeren fastsat dato forud for den måned, refusionen vedrører, jf. lov nr. 134 af 20. marts 1976.

Staten dækker således – bortset fra udgifter til administration og rådgivning – udgifter efter bistandsloven til flygtninge i en periode på 6½ år fra datoen for opholdstilladelsen. Efter dette tidspunkt afholdes udgifterne på samme måde som for andre, der modtager hjælp efter bistandsloven.

1. Baggrunden for lovforslaget.

a. Statsrevisorernes beretning om dansk flygtningeadministration.

I statsrevisorernes beretning nr. 1/88 om dansk flygtningeadministration behandlede statsrevisorerne den gældende regel i bistandslovens § 134, stk. 3, om at staten fuldt ud dækker kommuners og amtskommuners udgifter efter bistandsloven i 6½ fra datoen for opholdstilladelsen. Statsrevisorerne siger bl.a.: »Det er altid vanskeligt at gennemføre en økonomisk forsvarlig administration, når én myndighed træffer beslutning om udgifternes art, størrelse og det niveau, man skal opretholde, medens det er overladt til en anden myndighed at skaffe dækning for disse udgifter.«.

Om samarbejdet mellem Dansk Flygtningehjælp og kommunerne bemærker statsrevisorerne, »at det forekommer statsrevisorerne indlysende, at der – så snart permanent bolig er anvist, og man kender den fremtidige opholdskommune – burde være et langt mere udvidet samarbejde mellem flygtningehjælpen og kommunerne, end hvad ordningen i øjeblikket tager højde for.«.

Statsrevisorerne nævner endvidere: »Et sådant udbygget samarbejde mellem Dansk Flygtningehjælp og kommunerne på et tidligt tidspunkt ville formentlig virke fordyrende rent umiddelbart. På den anden side ville man antagelig opnå, at det nuværende skarpe skel, hvor den enkelte flygtning efter atten måneder, hvor Dansk Flygtningehjælp har ansvaret, overtages af kommunerne, ville blive slettet med positive virkninger for integrationsforløbet. Merudgifterne ved en sådan nyordning, hvor staten ville komme til i en periode at udbetale større midler til integrationsarbejdet, ville formentlig kunne kompenseres ved en gennemsnitlig kortere integrations-

fase. Det ville være muligt at forkorte den periode, hvor staten skal yde 100 pct. refusion til kommunale flygtningeudgifter, væsentligt.«

b. Udvalget om refusion på flygtningeområdet.

På baggrund af statsrevisorernes beretning nedsatte Socialministeriet en arbejdsgruppe om flygtningerefusion. I gruppens rapport af april 1991 siges det bl.a., at »Statsrevisorernes beretning er udarbejdet på grundlag af en besigtigelse af Dansk Flygtningeadministration, som statsrevisorerne foretog i 1988. Samarbejdsrelationerne mellem Dansk Flygtningehjælp og kommunerne er meget varierende og omskiftelige, og der var tidligere særlige problemer som følge af, at integrationsopgaven var ny for mange kommuner og som følge af den ekstraordinære store tilgang af flygtninge i 1986-88. Der er siden sket en udbygning af samarbejdet mellem Dansk Flygtningehjælp og kommunerne. Der er mange steder i landet tale om et meget tidligt samarbejde. Man kan således ikke længere tale om et skarpt skel. De samarbejdsproblemer, som statsrevisorerne påpeger, er derfor ikke af samme omfang i dag, omend der fortsat er et væsentligt behov for at forbedre samarbejdet.«

Arbejdsgruppen stiller på denne baggrund en række konkrete forslag til ændringer af refusionsreglerne, og disse forslag er grundlaget for de foreslåede ændringer.

c. Aftalen med Kommunernes Landsforening.

I den økonomiske aftale for 1992-1994 mellem regeringen og Kommunernes Landsforening indgår følgende: »Parterne er enige om, at der med virkning fra 1992 søges gennemført en ændret finansiering af kommunernes udgifter i forbindelse med flygtninge, således at kommunerne får bedre økonomiske muligheder for integration af flygtninge, og således at den økonomiske belastning ved udløbet af 6½ års perioden udjævnes mellem kommunerne.«

2. Formålet med ændringerne.

Formålet er, at kommunerne mere effektivt og på et tidligere tidspunkt deltager i arbejdet med at integrere flygtninge, og at det skal være lettere for kommunerne at aktivere flygtninge. Aktive tilbud til flygtninge skal opprioriteres til fordel for passiv forsørgelse. For visse flygtningegrupper kan de gældende regler give enkelte kommuner betydelige udgifter til enkeltpersoner. Derfor foreslås, at staten overtager et videregående ansvar for visse handicappede flygtninge og for uledsagede flygtningebørn. Derudover medfører forslagene, at kommunerne og amts-